

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Vtrum matrimonium fidelis cum infideli cessante lege Ecclesiastica
qua irritatur, sit Sacrementum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Mari-
niam non
fit Sacra-
mentum
præcisè
per Baptis-
mum.

Respondeo: Verius esse, neutro modo Matrimoniū Infidelium posse fieri Sacramentum. Non prior modo: nam baptismus non potest efficere, vt id quod non erat Sacramentum cùm existeret, fiat Sacramentum postquam desij esse, nam ratio Sacramenti non potest pendere ab eventu futuro. Fieri quidem potest, vt id quod præteriit, & fuit Sacramentum cùm existeret, incipiat habere effectus postquam desij, accedente aliqua noua dispositio- ne ipsi subiecto; vt patet in baptismo ficte suscep- to; quia effectus Sacramenti est extrinsecus Sa- cramento: tamen fieri nequit, vt id, quod iam præteriit, nec erat Sacramentum cùm existeret, fiat postea Sacramentum ratione alicuius disposi- tionis, quæ subiecto superuenit: nam ratio Sacra- menti est intrinseca rei sensibili. Quando ergo res desij habere est sensibile, non potest retinere ef- fectione sacramentale, multoq[ue] minus illud de novo accipere. Neque etiam secundo modo: quia ille contractus, qui post baptismum inter illos con- juges initur, non est verus contractus Matrimoniū, sed solum rati-habito contractus præteriti. Ratio est; quia vir non habet corporis sui potesta- tem, sed eam iam olim in vxorem suā transluit; similiiter nec vxor: ergo non possunt vltro citro- que potestatem sui corporis efficaciter transferre, ac proinde non est contractus Matrimoniū, sicut qui aliquid donauit, vendidit, & permutauit, se- cuta traditione, non potest illud rursus donare, vendere, aut permutare, quia non est Dominus illius rei. Hinc sequitur, non esse verum contra- ctum, ac proinde nec Sacramentum: quia ratio Sacramenti huius supponit rationem veri & effi- caciis contractus.

Obiectio.

Dices: Matrimonium infidelium per baptismū vtriusque coniugis fit omnino insolubile, cùm ante causā fidei solvi posset: ergo incipit esse Sa- cramentum. Patet consequentia: quia D[icitur] Augustinus passim assignat hanc causam insolubilitatis, vt supra dictum est.

Solutio.

Respondeo: Distinguendo consequens: Si enim per Matrimonium intelligas contractum, & velis hunc fieri Sacramentum, neganda est consequen- tia. hic enim transiit, nec potest incipere esse Sa- cramentum, cùm non existat. Si autem loquaris de vinculo coniugali, quod est effectus contractus præteriti, concedo hoc vinculum quodammodo incipere esse Sacramentum per baptismum; nam incipit esse vinculum coniugale fideliū seu mem- brorum Christi, & sic incipit repræsentare vni- nom Christi & Ecclesie, ratione cuius repræsen- tationis fit magis insolubile, quam antea.

D V B I V M I V.

Virū Matrimonium fidelis cum infideli- cessante lege Ecclesiastica qua irritatur, sit Sacramentum?

33
Affectione.
gans pro-
batur.

Dominicus Soto dist. 26. qu. 2. art. 3. in fine, putat esse Sacramentum, saltem ex parte fideliū.

Sed verius est, neutra ex parte esse Sacra- mentum. Ratio est, quia ad essentiam exterioris con- tractus Matrimoniū non sufficiunt signa vnius partis consensus expressius; sed necessariō requiriunt signa vtriusq[ue] partis, ex quibus signis con- tractus exterior constat: ergo contractus non po-

test esse Sacramentum, nisi vtrq[ue] pars contrahens sit capax Sacramenti. Quare cùm infidelis non sit capax, neutra ex parte erit Sacramentum; sicut neutra ex parte est contractus, quando altera pars est incapax contractus. Confirmatur: quia contra-ctus Matrimoniū est vnum Sacramentum, essentia- liter existens in duobus, duos coniungens, & sa- crificans: ergo vterq[ue] debet esse capax Sacrameti.

D V B I V M V.

Virū Matrimonium, quod non est complexu- coniugali consummatum, sit Sacramentum?

Wicel teste Waldensi tom. 2. cap. 130. do- 34
cuit Matrimonium non esse firmum ante copu- Afferuit
lam, & proinde ante non esse Sacramentum. Idem olim VVicel,
tenet Julianus Pelagianus, vt patet ex Augustino lib. 5. contra Julianum cap. 9. Idem videtur sen- Julianus,
tire Gratianus can. Institutum. & can. Hic quippe, Gratiatus,
27. qu. 2. pro qua adfert Canonem Non est dubium,
& Canonem Cūm Societas.

Respondeo: Certum est ad substantiam Matri- Negatur
monij, siue vt est contractus civilis, siue vt est Sa- cramentum, copulam non esse necessariam.

Probatur Primò: Quia inter Adamū & Èvā fuit verum matrimonium in Paradiso: patet Genes. 1. & 2. vbi passim vocatur vxor, idque ante comple- xum. Similiter inter Beatam Virginem & Iosephum; vt patet Matth. 1. vbi ipsa dicitur coniux Iosephi, & Iosephus eius vir. Vide D. August. lib. 5. contra Julianum cap. 9. vbi ex professo hunc errorem re- futat. Probatur Secundò: Quia communis senti- tientia Patrum est, pactione coniugali fieri matri- monia, non virginitatis defloratione. Vide Ambrosum de institutione Virginis cap. 6. Augustinum lib. 1. de Nuptijs cap. 11. Chrysostomum, & alios apud Gratianum, 27. quæst. 2. Probatur Tertiò: Ratione. Quia matrimonium consistit in contra- ctu quadam inter virum & feminam, quo sibi vi- cissim faciunt corporum potestatem ad sobolem generandam; quem contractum Christus ad Sa- cramenti dignitatem euexit: atqui in omnibus contractibus videmus vsum rei non pertinere ad substantiam contractus; est enim vera emptio domus & equi, et si emptor illis nunquam vtratur: atqui complexus maritalis est vsum rei per Matrimoniū in potestatem alterius translatæ: ergo &c. Vnde vinculum Matrimonij est ius & potestas moralis ad complexum, & veluti habitus; ipsi autem complexus est vsum huius iuris & veluti operatio, seu actus secundus. Quare sicut vsum iuris non est de ipsis iuris substantia, & operatio non est de substantia habitus; ita nec complexus est de substantia Matrimoniū. Hinc patet, quomodo hec copula pertineat ad Matrimonij perfectionem; scilicet, vt operatio ad perfectionem habitus; & sicut vsum iuris ad per- fectionem iuris, videlicet, tamquam finis ob quæ principaliter Matrimonium contrahitur. Virū etiam alio modo, infra dicetur.

Dices Primò: Canone Non est dubium, dicitur; Non est dubium illam mulierem non pertinere ad Ma- trimonium, cum qua commixtio sexus non docetur fuisse.

Respondeo: Ita Canon nulquam reperitur in Augustino, quem Gratianus citat; sed male vide- tur transcriptus ex Leone epist. 92. cap. 4. vbi di- citur, Non est dubium illam mulierem non pertinere ad matrimo-

33
Obiectio-
nes Gracia-
ni, qui in
citationi
bus corri-
giuntur.